

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 343/2017
16.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела уништење или оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. у вези члана 61. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Драгана Матића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 1031/2013 од 06.04.2016. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 342/16 од 13.01.2017. године, у седници већа одржаној 16.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 1031/2013 од 06.04.2016. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 342/16 од 13.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К 1031/2013 од 06.04.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела уништење или оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. у вези члана 61. став 1. КЗ те му је изречена условна осуда тако што му је суд утврдио казну затвора у трајању од шест месеци, која се неће извршити уколико окривљени у време проверавања од две године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове паушала и кривичног поступка, као у изреци пресуде, док је приватна тужила ББ упућена на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 342/16 од 13.01.2017. године делимичним усвајањем жалбе окривљеног АА преиначена је пресуда Основног суда у Крушевцу К 1031/2013 од 06.04.2016. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је тај суд окривљеном АА који је првостепеном пресудом оглашен кривим због извршеног продуженог кривичног дела уништење или оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. у вези члана 61. став 1. КЗ изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од три месеца која

се неће извршити уколико окривљени за време од једне године не учини ново кривично дело, док је у осталом делу жалба окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Матић, на основу члана 483. ЗКП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011) поднео је захтев за заштиту законитости, због: „повреде закона, одредбе члана 367. став 1. тачка 11) ЗКП; члана 367. став 2. ЗКП и члана 369. став 1. тачка 1) ЗКП“, уз предлог да Врховни касациони суд поднеги захтев усвоји те да побијана правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Матића, није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца.

Поднетим захтевом се указује на повреде одредаба кривичног поступка из члана 367. став 1. тачка 11) ЗКП; члана 367. став 2. ЗКП и члана 369. став 1. тачка 1) ЗКП које нису предвиђене као законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП.

Такође, Врховни касациони суд налази да повреде закона на које се захтевом указује: из члана 367. став 2. ЗКП и члана 369. став 1. тачка 1) ЗКП

(„Службени гласник РС“, бр. 72/2011 који се примењује од 01.10.2013. године и који је примењиван у предметном кривичном поступку по приватној тужби поднетој 07.08.2013. године и главном претресу почев од 01.12.2014. године), не постоје у Законику о кривичном поступку, јер члан 367. нема прописан став 2, а члан 369. став 1. нема прописану тачку 1).

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић